

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/27/2023
Identifikačné číslo spisu:	5116228678
Dátum vydania rozhodnutia:	30.04.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Brňák
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:5116228678.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ W. D., narodeného XX. L. XXXX, H. XX, 2/ J. X., narodenej XX. X. XXXX, Z. S. X., R. XX, 3/ V. D., narodeného XX. X. XXXX, H. XXX, 4/ X. Z., narodeného XX. J. XXXX, Z. S. X., A. XXXX, 5/ H. Z., narodenej XX. F. XXXX, H. XXX, 6/ X. O., narodenej XX. F. XXXX, C., D. XXXX/X, zastúpených advokátom JUDr. Antonom Kupšom, Čadca, Moyzesova 34, proti žalovanej V. D., narodenej XX. U. XXXX, H. XXX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Milan Chovanec s.r.o., Žilina, Vojtecha Tvrdeho 17, o určenie, že podiely v nehnuteľnostiach patria do dedičstva, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 40C/215/2016, o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 29. júna 2022 sp. zn. 10Co/15/2022, takto

rozhodol:

Dovolanie žalobcov 1/ až 6/ o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) ostatným rozsudkom z 27. júla 2021 č. k. 40C/215/2016-294 zamietol žalobu žalobcov 1/ až 6/ (ďalej spolu aj „žalobcov“), ktorou sa títo domáhali určenia, že podiely v žalobe špecifikovaných nehnuteľností patria do dedičstva po ich právnom predchodcovi W. D., ktorý zomrel dňa XX. U. XXXX.

1.1. Podľa názoru prvostupňového súdu žalobcovia v konaní neunesli bremeno tvrdenia vo vzťahu k svojmu nároku. V skutkovom deji absentuje vyriešenie otázky, na akom právnom základe (respektíve v akom rozsahu a či vôbec) vlastníctvo sporných nehnuteľností (podielov na nehnuteľnostiach) prešlo na F. D. A. resp. W. D.. Absenciou nadobúdacieho titulu svedčí aj obsah kúpnopredajnej zmluvy z 10. apríla 1932, od existencie ktorej žalobcovia odvodzujú vlastnícke právo svojho právneho predchodcu W. D.. Predmetnou kúpnopredajnou zmluvou mohol W. D. nadobudnúť vlastnícke právo len k nehnuteľnostiam zapísaným v pozemkovoknižnej vložke č. XXX, ku ktorým bol dodržaný intabulačný princíp (pozemkovým súdom boli zavkladované). Pokiaľ išlo o nehnuteľnosti zapísané v pozemkovoknižnej

vložke č. XXX, predmetná kúpnopredajná zmluva nebola a ani nemohla byť právnym titulom k založeniu vlastníckeho práva k sporným pozemkom v prospech W. D.. Formulácia bodu 4 predmetnej kúpnopredajnej zmluvy podľa súdu prvej inštancie totiž zodpovedala vtedy existujúcim vlastníckym vzťahom a platnej právnej úprave ku dňu jej uzavretia. Na základe tejto kúpnopredajnej zmluvy si kupujúci mohol dať do pozemkovej knihy zapísať len vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré v čase jej uzavretia boli vo vlastníctve predávajúceho a týmto spôsob k nim nadobudnúť vlastnícke právo, k čomu vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným v pozemkovoknižnej vložke č. XXX nedošlo.

1.2. V ďalšom prvostupňový súd podporne poukázal aj na rozpory v žalobcami predložených listinných dôkazov (rodných a sobášnych listov), ktoré mali preukázať náležitú identitu v dedičskej postupnosti. Tiež uviedol, že bolo irelevantné skúmanie spôsobu nadobudnutia vlastníctva k sporným podielom na nehnuteľnostiach žalovanou, ako aj súc viazaný petitom žaloby (o určení, že nehnuteľnosti patria do dedičstva právneho predchodcu žalobcov) sa nezaoberal možným vydržaním vlastníckeho práva žalobcami.

1.3. O trovách konania rozhodol v zmysle plného úspechu žalovanej v konaní.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov rozsudkom z 29. júna 2022 sp. zn. 10Co/15/2022 prvostupňový rozsudok potvrdil a priznal žalovanej náhradu odvolacích trov.

2.1. Uviedol, že v konkrétnostiach danej veci nebola podstatná rozsiahla odvolacia argumentácia žalobcov, týkajúca sa popierania (spolu)vlastníckeho práva žalovanej, nakoľko táto s predmetom žaloby nesúvisela. Rovnako tak odvolací súd, vzhľadom na nižšie uvedené závery, nepovažoval za potrebné zaoberať sa okolnosťami viažucimi sa k identite právnych predchodcov žalobcov.

2.2. V podstatnom ďalej uviedol, že «[ž]alobcovia tvrdené (spolu)vlastnícke právo ich právneho predchodcu W. D. odvodzujú výlučne od kúpnopredajnej zmluvy z 18.4.1932. Zdôrazňujú pritom časť textu z jej bodu 1. - „na mene jeho neb. otca Q. D. G. písaný ale jemu patriaci celý nemovitý majetok tak, že jemu už viac nič neostane“. Opomínajú však ... bod 4. predmetnej zmluvy, ktorý znie: „Odpredávateľ oprávňuje kupiteľa, že si môže právo vlastníctva na odkúpený majetok, na jeho meno pozemkovoknižné nechať vteľiť, poťažne ešte na mene jeho neb. otca Q. D. pri pozostalostnom pojednávaní po tomto“ ... Záverečná časť citovanej formulácie ... dostatočne jasne vyjadruje nevyhnutnosť vykonania pozostalostného (dnešnou právnou terminológiou dedičského) konania po pozemkovoknižnom vlastníkovi Q. D.. Jednoznačne tak neobstojí opakovane zdôrazňovaná argumentácia žalobcov (čo taktiež platí aj pre odvolacie konanie), že dotknuté nehnuteľnosti „neboli a nemali byť prečo“ predmetom dedičského konania po Q. D.. Naopak, priamo text zmluvy odkazuje na potrebu vykonania „pozostalostného pojednávania“, t.j. dedičského konania po menovanom ... Náležite v danej spojitosti argumentuje žalovaná strana, ktorá poukazuje na to, že rozoberanému vnímaniu a výkladu celého obsahu kúpnopredajnej zmluvy (nielen bodu 1. zdôrazňovaného žalobcami) zodpovedal i následný postup vtedajšieho príslušného štátneho orgánu, keď tzv. vkladové uznesenie bolo vydané len vo vzťahu k nehnuteľnostiam vedeným v pkn. vložke č. XXX, ale nie vo vzťahu k nehnuteľnostiam zapísaným v pkn. vložke č. XXX. Primeraným je i poukaz žalovanej na intabulačný princíp pozemkovej knihy, v zmysle ktorého na nadobudnutie vlastníctva bolo nevyhnutné (aj) vykonanie zápisu do pozemkovej knihy, a nie iba samotné uzavretie zmluvy.»

2.3. O trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle plného úspechu žalovanej v odvolacom konaní.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podali žalobcovia (ďalej aj „dovolatelia“) dovolanie podľa § 420 písm. f) a § 421 ods. 1 písm. a) CSP. Navrhli, aby dovolací súd zrušil napadnuté odvolacie rozhodnutie.

3.1. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f) CSP namietali, že odvolacie rozhodnutie „nie je zrozumiteľné a vecne správne odôvodnené ... a nepreskúmateľné ... z rozhodnutia krajského súdu nie je zrejmé, či rozsudok bol potvrdený z hmotnoprávneho hľadiska alebo procesno-právneho hľadiska ... či teda krajský súd potvrdil rozsudok ... z dôvodu nedostatočnosti zápisu v pozemkovej knihe, alebo vydržania vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam s poukazom na ustanovenia kúpnopredajnej zmluvy Čd XXXX/XX“.

3.2. V súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP uviedol, že odvolací súd sa „odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR č.k. 3Cdo/12/2010 zo dňa 30.03.2011 a Nález Ústavného súdu SR II.ÚS 484/2015 zo dňa 14.11.2018, z

ktorých je zrejmé, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam bolo možné nadobudnúť nielen intabulačným zápisom v pozemkovej knihe, ale bolo možné nadobudnúť aj vydržaním podľa Uhorského obyčajového práva v 32-ročnej vydržacej lehote, teda nemožno sa striktne odvolávať na intabulačný princíp ... tak akýkoľvek striktný odkaz na zápis do pozemkovej knihy je v rozpore s vyššie citovanými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR".

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby najvyšší súd dovolanie zamietol a priznal jej náhradu dovolacích trov. V podstatnom poukázala na správne právne závery nižších súdov. Ďalej uviedla, že neobstoí ani tvrdenie žalobcov o odklone odvolacieho súdu od ustálenej dovolacej praxe. V uvedených súdnych rozhodnutiach sa nekonštatuje, že by vlastníctvo mohlo byť vydržané bez toho, aby vydržiteľ splnil zákonom dané dôvody vydržania. Žalobcovia nepreukázali „nielen dobromyseľnosť, ale ani oprávnenú držbu po zákonom stanovenú dobu".

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd" alebo „dovolací súd") ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podal v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) účastník zastúpený v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorého neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) skúmal, či sú dané procesné predpoklady pre uskutočnenie meritórneho dovolacieho prieskumu napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

6. Dovolanie treba považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolací súd nie je súdom tretej inštancie, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. 2Cdo/165/2017, 3Cdo/14/2017, 4Cdo/157/2017, 5Cdo/155/2016, 8Cdo/67/2017). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu (1Cdo/6/2014, 3Cdo/209/2015, 3Cdo/308/2016, 5Cdo/255/2014).

7. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená, musí byť vyvážené sprisnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je skôr reštriktívny výklad (1Cdo/26/2017, 2Cdo/154/2017, 3Cdo/42/2017, 4Cdo/209/2017, 5Cdo/12/2017, 7Cdo/163/2017, 8Cdo/73/2017).

8. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

9. Podľa § 420 písm. f) CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9.1. Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

10. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017,

2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobkyní, že v konaní došlo k nimi tvrdým vadám zmätočnosti.

11. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Dovolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

12. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f) CSP žalobcovia v podstatnom namietali nezrozumiteľnosť, nesprávnosť a nepreskúmateľnosť napadnutého odvolacieho rozhodnutia (bod 3.1.).

13. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu v prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

14. Podľa názoru vec prejednávajúceho dovolacieho senátu i keď nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nedostatok jeho riadneho odôvodnenia je takým nesprávnym procesným postupom, ktorý je spôsobilý znemožniť sporovej strane, aby uplatňovala svoje procesné práva v takej miere, že to má za následok porušenie práva na spravodlivý proces, v prejednávanej veci o taký prípad nešlo. Dovoláním napádaný rozsudok totiž uvádza skutkový stav, ktorý považoval odvolací súd za rozhodujúci, stanoviská strán sporu k prerokovanej veci, výsledky vykonaného dokazovania, obsah odvolania i rozhodujúce skutočnosti, na základe ktorých vyvodil svoje právne závery vysvetlené v odôvodnení. Treba mať na pamäti, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťnosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Napriek tomu, že nižšie súdy sa zaoberali viacerými okolnosťami súvisiacimi s posudzovaním danej veci je nepochybné, že nosné dôvody, ktoré viedli prvostupňový súd k zamietnutiu žaloby a odvolací súd k potvrdeniu prvostupňového rozsudku spočívali v zistení, že žalobcovia v konaní neuniesli dôkazné bremeno spočívajúce v ich tvrdení, že vlastníctvo sporných nehnuteľností nadobudol ich právny predchodca W. D., a to na základe kúpnej zmluvy č. XXXX/XX z 18. apríla 1932. V tomto ohľade nižšie súdy v súvislosti so spornými nehnuteľnosťami zapísanými v poz. hárku č. XXX poukázali na skutočnosť, že tieto aj v kúpnopredajnej zmluve boli zapísané na meno otca predávajúceho, pričom explicitne v tejto zmluve (v bode 4) bolo uvedené, že „Odpredávateľ oprávňuje kúpiteľa, že si môže právo vlastníctva na odkúpený majetok, na jeho meno pozemkovknížné nechať vteliť, potažne ešte na mene jeho neb. otca Q. D. pri pozostalostnom pojednávaní po tomto.“, ktorá podmienka však nebola splnená. Podľa žalobcov sporné nehnuteľnosti predmetom dedičského konania po otcovi predávajúceho (Q. D.) neboli. Predmetné nehnuteľnosti uvedené v kúpnopredajnej zmluve neboli v zmysle vtedy platného intabulačného princípu ani následne v prospech kupujúceho (W. D.) zapísané do pozemkovej knihy (body 18 a 19 odôvodnenia odvolacieho rozhodnutia). Dovolatelia preto nedôvodne argumentovali, že rozhodnutie odvolacieho súdu je nepreskúmateľné resp. nedostatočne odôvodnené; pričom za vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP v žiadnom prípade nemožno považovať to, že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv sporovej strany, ale len to, že ho neodôvodnil objektívne uspokojivým spôsobom.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP

15. V súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP žalobcovia namietali, že odvolací súd sa odklonil od „ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu

SR č.k. 3Cdo/12/2010 ... a Nález Ústavného súdu SR II.ÚS 484/2015 ..., z ktorých je zrejmé, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam bolo možné nadobudnúť nielen intabulačným zápisom v pozemkovej knihe, ale bolo možné nadobudnúť aj vydržaním ..., teda nemožno sa striktne odvolávať na intabulačný princíp" (bod 3.2.).

16. Podľa § 421 ods. 1 písm. a) CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu.

16.1. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

16.2. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP (podobne ako predchádzajúca právna úprava, pozn.) dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

17. Pre procesnú situáciu, v ktorej § 421 ods. 1 písm. a) CSP pripúšťa dovolanie, má mimoriadny význam obsah pojmu „právna otázka“ a to, ako dovolateľ túto otázku zadefinuje a špecifikuje v dovolaní. Otázkou relevantnou z hľadiska § 421 ods. 1 písm. a) CSP môže byť pritom len otázka právna, teda v žiadnom prípade nie skutková otázka.

17.1. V dovolaní, ktorého prípustnosť sa vyvodzuje z § 421 ods. 1 písm. a) CSP, by mal dovolateľ a/ konkretizovať právnu otázku riešenú odvolacím súdom a uviesť, ako ju riešil odvolací súd, b/ vysvetliť (a označením konkrétneho stanoviska alebo rozhodnutia najvyššieho súdu doložiť), v čom sa riešenie právnej otázky odvolacím súdom odklonilo od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, c/ uviesť, ako mala byť táto otázka správne riešená.

18. Najvyšší súd predovšetkým uvádza, že dovolatelia (kvalifikovane zastúpení advokátom) právnu otázku na riešení ktorej založil odvolací súd svoje rozhodnutie náležitým spôsobom neformulovali. Poukázali iba na dve súdne rozhodnutia (3Cdo/12/2010 a II.ÚS 484/2015) a na ich základe bez ďalšieho dôvodili, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam bolo možné nadobudnúť nielen intabulačným zápisom v pozemkovej knihe, ale bolo možné nadobudnúť aj vydržaním. Aj s použitím interpretačného pravidla uvedeného v § 124 ods. 1 CSP najvyšší súd ustálil, že žalobcovia vytýkali odvolaciemu súdu, že sa nezaoberal otázkou prípadného vydržania nehnuteľnosti stranou žalobcov (prípadne ich právnych predchodcov).

18.1. Z obsahu odvolania žalobcov proti prvostupňovému rozsudku (č.l. 306 až 309 súdneho spisu) a ani z obsahu ich vyjadrenia k vyjadreniu žalovanej k odvolaniu žalobcov (č.l. 328 až 330 súdneho spisu) vyplýva, že žalobcovia v rámci odvolacieho konania otázku možného vydržania sporných nehnuteľností stranou žalobcov resp. ich právny predchodcami nenastolili, ani ňou neargumentovali. Odvolací súd sa preto k tejto otázke ani nevyjadril.

18.2. Dovolací dôvod nesprávneho právneho posúdenia je pre prípustnosť dovolania relevantný len vtedy, ak vec nesprávne právne posúdil odvolací súd alebo ak v odvolaní namietané nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie odvolací súd svojím procesným postupom nenapravil. Ak samotná strana sporu - žalovaná - nevyužila svoje právo namietat konkrétnu nesprávnosť v rámci podaného odvolania, nemôže ju potom s úspechom namietat v rámci dovolacieho prieskumu (princíp subsidiarity).

18.3. Z princípu racionálneho, efektívneho a inštančného súdneho konania o dovolaní vyplýva, že dovolateľ musí uplatniť celú argumentáciu, ktorú považuje za významnú, rovnako ako všetky dovolacie návrhy už v odvolacom konaní. Úlohou dovolacieho súdu je potom posúdiť, či tieto argumenty a návrhy odvolací súd riadne preskúmal a či k nim zaujal správny právny záver. Povedané inými slovami, nedávalo by žiaden rozumný zmysel, aby podstatné argumenty a návrhy, ktoré mohol (a mal) dovolateľ uplatniť už v predchádzajúcom odvolacom konaní, predkladal až dovolaciemu súdu. Takto by totiž nastala celkom absurdná situácia, kedy by dovolací súd preskúmaval rozsudok odvolacieho súdu (teda jeho zákonnú správnosť a spravodlivosť), hoci by však tento odvolací súd nemal žiaden dôvod, pre

ktorý by sa mohol (a mal) zaoberať určitou argumentáciou, ktorá mu nebola známa (zrejme), pretože ju dovolateľ nepoužil a „vyčkal“ by s ňou až na konanie pred dovolacím súdom. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nemôže predstavovať nástroj na obchádzanie (hoci aj neúmyselné) povinnosti vyčerpania riadnych procesných prostriedkov na ochranu subjektívnych práv dovolateľa, a to nielen formálne, ale aj materiálne, teda obsahovo vecne (argumentačne), čo znamená, že dovolateľ môže v mimoriadnom opravnom prostriedku (úspešne) argumentovať len takými dôvodmi, ktoré namietol už v rámci riadneho opravného prostriedku a ktoré boli meritórne posudzované odvolacím súdom v jeho neprospech.

19. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c/ smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e/ neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f/ nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

20. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené odmietol dovolanie žalobcov podľa § 447 písm. c) CSP (§ 420 písm. f) CSP), a vo zvyšku podľa § 447 písm. f) CSP (§ 421 ods. 1 písm. a) CSP).

21. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

22. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.